

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 19/12/2023.

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 12

GIẢI ĐÁP HỌC PHẬT NGHI VẤN

BÀI 16: CHỖN TU DƯỠNG

Việc xây dựng “Đạo tràng” phải xuất phát từ nội tâm tu hành, không có bóng dáng của “*danh vọng lợi dưỡng*”, phải phục vụ chúng sanh “*phá mê khai ngộ*” thì mới là nỗ lực hành Bồ Tát đạo.

Hòa Thượng nói: “*Nơi nào làm không đúng pháp thì dù có năn nỉ tôi, tôi cũng không ở lại, tôi ra đi*”.

Đã có vài nơi khi Ngài đến đều được người trên thế giới cúng dường trở thành một nơi tu hành khang trang nhưng chỉ cần người nơi ấy mất đi đạo tâm, đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*năm dục sáu trần*” là Ngài liền ra đi.

Ý nghĩa chân thật của “Đạo tràng” phải là chốn tu dưỡng giúp ích chúng sanh một cách thiết thực. Đó là họ phải được “*phá mê khai ngộ*”, nhận ra chân tướng sự thật từ đó “*liạ khổ được vui*”.

Có người, khi nghèo khó thì còn ăn chay và nghe pháp của Hòa Thượng, nhưng khi giàu có thì nghe chúng bạn sa đà vào các cuộc nhậu đất đỏ. Công việc kinh doanh vẫn phát đạt khiến họ chưa phản tỉnh ra tội báo sát sanh.

Đó là chấp mê bất ngộ, không nhận ra chân tướng sự thật. Vậy thì làm sao đoạn được ác, tu được thiện?

Việc này chỉ cần duy trì không gián đoạn việc giảng Kinh thánh pháp. Hòa Thượng nói: “*Đạo tràng - chốn tu hành của nhà Phật từ xưa đến nay đều lấy giảng Kinh thuyết pháp, dạy học làm chủ đạo*”.

Nhờ tiếp cận và nghe giảng Phật pháp, chúng sanh tỉnh ngộ, không còn mê làm thì họ mới tích cực đoạn ác tu thiện. Nếu còn mê thì họ vẫn chấp “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, ham hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”.

Người có thể xây dựng một “Đạo tràng” đúng pháp như vậy chính là đang hành Bồ Tát đạo. Ngược lại, thiết lập đạo tràng vì danh vì lợi, có sự cạnh tranh thì chỉ là hình thức.

Hình thái này trong xã hội có rất nhiều nhưng những người đó vẫn tự đại cho mình là đúng pháp. Tâm cảnh như vậy sẽ không chiêu cảm Phật Bồ Tát đến khai thị cho họ.

Tổ Ấn Quang nói: “*Chỉ thành cảm thông*” nghĩa là phải bỏ tâm gian trá, dùng tâm chân thành thì mới có thể tương ưng, mới chiêu cảm được Phật Bồ Tát. Nếu không thì ngay cả thiện thân cũng rời xa mà chỉ có yêu ma quỷ quái tới giúp.

Xây dựng xong đạo tràng thì đạt được “*danh vọng lợi dưỡng*”, họ liền cho đó là “*Cha Di Đà ban cho*” mà quên mất rằng Phật Bồ Tát chỉ “*Thành tựu việc tốt cho người chứ không thành tựu việc xấu cho người*”.

Ma mới thỏa mãn việc xấu cho người để kéo họ ô nhiễm sâu hơn dẫn tới đọa lạc thì Ma mới trừng trị được họ. Cho nên cần phải phản tỉnh trước thành tựu ở thế gian này, phải chăng toàn là yêu ma quỷ quái giúp đỡ.

Hòa Thượng từng sách tấn rằng chỉ cần mình còn phiền não, vọng tưởng thì những thứ thành tựu đó không phải Phật Bồ Tát mà là Ma gia bị. Mục đích là để cho mình lơ là không để ý liên rơi vào ma trận thì Ma mới dẫn mình đi được.

Cách tốt nhất thoát khỏi việc này là luôn kiểm soát việc mình làm “*vì chúng sanh phục vụ*” hay là vì chính mình. Nếu nội tâm chưa “*Chân thành, Thanh tịnh, Bình đẳng, Chánh giác, Từ bi*” thì đương nhiên chưa cảm ứng được Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng nhắc nhở rằng tu hành thời gian càng lâu thì nhà ở càng ngày một lớn, vậy thì phải xét kỹ mình ở nhà lớn đó có phải là đang lánh nạn, hưởng phước hay đang “*vì chúng sanh phục vụ*”.

Cho nên Hòa Thượng khẳng định: “***Chốn tu hành phải là nơi tu dưỡng không phải để lánh nạn hay hưởng phước***” thậm chí cao cả hơn còn là nơi phục vụ chúng sanh.

Ngài đã đi qua nhiều “*Đạo tràng*” nên biết rõ tình trạng này. Có người không đạt được sự cân bằng trong gia đình nên bỏ mặc mà đến “*Đạo tràng*”. Tu hành với tâm cảnh này sẽ không có lợi ích vì không thanh tịnh, còn bận phiền não.

Muốn chúng sanh có lợi ích thì phải duy trì việc giảng Kinh thuyết pháp không được gián đoạn. Hòa Thượng nói: “***Sự suy yếu của Phật pháp mấy trăm năm gần đây có nguyên nhân vì nơi chốn tu dưỡng không có giảng Kinh***”.

Nếu không có pháp sư giảng giải thì chính mình phải phát tâm. Cầu người không bằng cầu chính mình. Khi phát tâm hoằng pháp lợi sanh thì phải chân thật vì chúng sanh.

Khi bắt tay vào làm thì phải làm đúng theo như tổ sư đại đức đã làm. Người xưa chỉ dạy: “*Kiến quốc quân dân, giáo học vi tiên*”- dựng nước quản dân lấy dạy học làm đầu, nhất là giáo dục chuẩn mực là vô cùng cần thiết.

Cho nên phát tâm gánh vác giáo dục giáo huấn của Phật là điều rất tốt. Nếu chưa gánh vác giáo dục của Phật Đà thì phát tâm gánh vác giáo dục của Thánh Hiền.

Tuy nhiên, có người sau khi được dạy và đã giảng được rồi thì phản thầy, nói theo vọng tưởng của mình mà chẳng dẫn lời Phật, tổ sư đại đức sau cùng họ bị sai sử bởi “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Đối diện “*danh vọng lợi dưỡng*” thì phải biết chuyển đổi, đem tất cả phục vụ chúng sanh hay làm tốt công tác giáo dục. Một nguyên tắc cần nhớ rằng nếu đã không nhận bằng tiền thì sẽ nhận bằng phước báu. Tiền chỉ tiêu được ở nhân gian nhưng phước báu mới an toàn, có thể sử dụng ở bất cứ nơi nào.

Tâm niệm “*vì chúng sanh phục vụ*” chính là đang tu phước, tích phước và tiết phước. Một khi có phước thì phước báu sẽ an bài. Người xưa nói: “*Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước*”.

Bậc quân tử thời xưa là “*Thấy lợi không màng, thấy khó thì dân thân*”, hướng chỉ chúng ta là người học đạo mà thấy lợi còn thích thì làm quân tử chẳng có phần nói chi đến việc hành Bồ Tát đạo.

Hòa Thượng nói: “*Xây dựng chốn tu dưỡng là để chúng sanh khu vực đó chân thật được lợi ích, vậy thì việc làm của chúng ta mới có ý nghĩa, mới báo ân Phật, ân Cha Mẹ, ân Tổ Quốc, ân chúng sanh*”.

Ngài cho rằng nếu không làm với tâm cảnh này “*thì vẫn là mê không ngộ, cũng là đang tạo nghiệp*”. Quả thật, bất cứ nơi nào mang hình bóng của Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì phải “*vì chúng sanh phục vụ*”, còn vì “*ta*” và cái “*của ta*” thì đang tạo nghiệp.

Hòa Thượng tâm sự: “*Có người hỏi tôi, pháp sư à, đạo tràng của Ngài ở đâu vậy?*” Hòa Thượng trả lời là Ngài không có “*Đạo tràng*”, cả đời của Ngài đều là ở nhà. Mặc dù như vậy, nhưng ngài đi đến đâu cũng làm rất nhiều việc giúp chúng sanh “*phá mê khai ngộ, lìa khổ được vui*”./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!